

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobce: M. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2020, č. j. KUJI 13718/2020, OOSČ 14/2020 OOSC/6,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlava (dále též „správní orgán prvního stupně“), odboru dopravy, ze dne 3. 1. 2020, sp. zn. SZ-MMJ/OD/46089/2019/12, kterým byla žalobci dle § 62 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), uložena pořádková pokuta ve

výši 5 000 Kč za hrubě urážlivé podání učiněné písemně dne 18. 12. 2019, doručené správnímu orgánu dne 20. 12. 2019.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že hrubě urážlivé podání bylo odvoláním proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterých se žalobce dopustil. O tom, co se rozumí urážlivým podáním, zákon výslovně nic neříká, ovšem žalovaný nemá pochyb, stejně jako správní orgán prvního stupně, že v tomto případě se o urážlivé podání jednalo. Podání obsahovalo výrazy *„hňupe, vole, ignorantská hovada“* na adresu správního orgánu dále *„[j]en sprostá hovada, prašiví zmrdi, fušeři, flákači, prolhaní šmejdi, pacholci, co si hrají na panstvo, co se chtějí bezdůvodně obohacovat a slušným lidem dělat ze života peklo, předvádějící, co si mohou proti někomu dovolit, zmetci a budižkničemové ignorující spravedlnost a lidská práva!“*. Hrubě urážlivé výrazy byly navíc násobeny výhrůžkou *„[n]eobávám se toho, co chcete udělat vy proti mně. Obávám se toho, co budu muset udělat já proti vám.“*. Žalovaný dále uvedl, že použité výrazy a výhrůžky není ani s vyšší dávkou tolerance, velkorysosti a nadhledu možné přehlížet a akceptovat, svým obsahem nemají nic společného s věcnou kritikou činnosti správního orgánu a ve výsledku zpochybňují jeho autoritu. Vulgarita a výhrůžnost užitých slov a spojení je zcela evidentní a dostatečná pro závěr, že podání žalobce bylo hrubě urážlivé.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě a vyjádření žalovaného

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
4. Žalobce v žalobě namítal, že byl správním orgánem prvního stupně křivě obviněn ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit tím, že řídil vozidlo nezpůsobilé pro provoz na pozemních komunikacích. K tomu žalobce dodal, že v odvolání proti rozhodnutí o spáchání přestupku přesně popsal skutečnosti a vynaložil značné úsilí na vysvětlení svévole a křivosti obvinění. Žalobce bere postup žalovaného jako provokaci k přijetí důrazných odvetných opatření. Žalovaný dle žalobce účelově překrucuje vše, co kdy žalobce uvedl, ignoruje spravedlivé projednání věci, pokouší se jej obviňovat a šikanovat za to, čeho se nedopustil.
5. Žalovaný dále namítl, že výše uložené pokuty je pro něj likvidační.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

III. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. s. ř. s.
8. Dle § 62 odst. 2 správního řádu platí, že *„[p]ořádkovou pokutu podle odstavce 1 lze uložit i tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání.“* Účelem tohoto ustanovení je ochrana vážnosti a důstojnosti správních orgánů a jednotlivých úředních osob při výkonu veřejné správy před útoky ve formě hrubých urážek.
9. Aby bylo možné podání považovat za hrubě urážlivé, vždy se musí jednat o podání, které zjevně a hrubě vybočuje z pravidel styku s orgány veřejné správy. Taková pravidla sice nejsou často vyjádřena v právních předpisech, ale jejich zachování je podle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou pro řádné fungování veřejné správy. Za hrubě

urážlivá podání lze jistě považovat ta, která obsahují hrubé vulgarismy či podání útočící na odbornost, vážnost či důstojnost úředních osob (srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. § 62 [Pořádková pokuta]. In: Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 391.). Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 19. 1. 2005, č. j. 3 Ads 57/2003-79, a ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 Ads 41/2008-67, publikovaném pod č. 2016/2010 Sb. NSS (všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), zdůraznil, že „*smyslem pořádkové pokuty jakožto opatření při vedení procesu je jednak zajištění hladkého průběhu a důstojného průběhu soudního řízení a jednak ochrana jak veřejné autority, kterou soud zastává, tak osobnostních práv osob účastnících se na řízení v širokém smyslu*“.

10. Ve shodě se správními orgány soud konstatuje, že obsah podání učiněného žalobcem dne 18. 12. 2019 objektivně dosahuje intenzity hrubých urážek. Podání vždy, bez ohledu na svůj obsah, vypovídá leccos o jeho autorovi. Oprávněná úřední osoba sice musí být nadána zvýšenou mírou odolnosti vůči projevům, ke kterým dojde ve správním řízení jelikož není osobně zainteresována na výsledku řízení. Ona zvýšená míra odolnosti napomáhá i efektivnějšímu průběhu řízení. To však rozhodně není případ, který nastal v projednávané věci. Zejména tvrzení o sprostých hovadech, prašivých zmrdech, fušerech, flákačích, prolhaných šmejděch, pacholcích, co si hrají na panstvo, zmetcích a budižkničemu ignorující spravedlnost a lidská práva, nepochybně útočí na vážnost a důstojnost oprávněné úřední osoby. Pokud si taková tvrzení žalobce dovolil k oprávněným úředním osobám, zcela nepochybně tím vyjádřil despekt ke správnímu řízení jako celku a jeho podání lze chápat rovněž jako útok na důstojnost správního řízení, resp. dotčených úředních osob.
11. Uložení pořádkové pokuty tak nelze chápat jako libovůli správního orgánu či jakoukoliv šikanu. Podání žalobce nelze považovat ani za pouhou snahu o vysvětlení svévole a křivosti obvinění, nýbrž za zcela záměrný útok na vážnost a autoritu správního orgánu, o tom vypovídá i žalobcovo odvolání proti rozhodnutí o pořádkové pokutě ze dne 27. 1. 2020, ve kterém žalobce neváhal užít ještě hrubějších výrazů.
12. Námitky směřující proti rozhodnutí o přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou v nyní projednávané věci zcela irelevantní. Nyní projednávaná věc se týká toliko uložení pořádkové pokuty za hrubě urážející podání žalobce. K tomu soud dodává, že o žalobě proti rozhodnutí o přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bylo již Krajským soudem v Brně rozhodnuto rozsudkem ze dne 20. 10. 2021, č. j. 41 A 11/2020-32.
13. Co se týče námitky stran výše udělené pokuty, tedy možného překročení správního uvážení, povolené volné úvahy (diskrečního práva) správního orgánu, soud přezkoumává pouze to, zda tato úvaha nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Není totiž v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, publikovaný pod č. 2671/2012 Sb. NSS). Ve vztahu ke stanovení pokuty v projednávaném případě zákonodárce postihuje nežádoucí chování účastníka správního řízení dle § 62 odst. 2 správního řádu, až do výše 50 000 Kč. Žalobci byla správním orgánem prvního stupně uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, což žalovaný potvrdil. Nyní vyměřená sankce tedy tvoří „pouhých“ 10 % z její maximální možné výše a dle soudu v těchto intencích nelze hovořit o excesivním způsobu správního trestání. Správní orgány výši uložené sankce

dostatečným způsobem odůvodnily, přičemž vzaly v potaz relevantní skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce (zde postačí na odůvodnění jejich rozhodnutí odkázat). Je proto zřejmé, že v zákonem stanoveném rozmezí se správní orgán pohyboval a meze správního uvážení ohledně výše uložené pokuty nepřekročil. Pro úplnost soud dodává, že moderaci trestu ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. žalobce nenavrhoval. Žalobce likvidačnost pokuty během správního řízení nenamítal, nijak nedokládal výši svých příjmů, ani se v odvolání nijak nepokusil zmírnit následky svého předchozího chování vůči správnímu orgánu.

IV. Závěr a náklady řízení

14. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
16. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (ostatně žalovaný ani náhradu nákladů řízení nepožadoval). Soud proto rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. března 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu